

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ
(Όραμα)

Και ήν ώρα μεσουνκτίου καὶ τὸ ὄρολόγιον Πανεπιστημίου ἑσῆμαίνεν ὥραν ἐνάτην καὶ ἡμίσειν τῆς πρωΐας.

Και φυχὴ ζῶσαι οὐκ ἦν εἰς τὰ πέριξ ἔκτος διαβάτου καρκινοθαυτούτος ἐκ τῆς μέσης, ὃς ἀπήρχετο ἥδων καὶ τραυλίζων: «Οἱ μήκωνες πάντες, ὡς μάκιν ἔμοσ...» ὁ ἔστι μεθερμηνεύμενον: «ὅλαις ἡ παταροῦναις, παπαρούνε μου!...»

Και σκαι ἕθειθησαν εἰς τὰ Προπόλια τοῦ Πανεπιστημίου καὶ βήματα ἡκούσθησαν βαρέα ἐπὶ τῶν πλακῶν καὶ φίθυρος ὡπεὶ συλλαλητηρίου.

«Ην δὲ ὅντας συλλαλητήριον, πλὴν οὐχὶ ἀνθρώπων ἄλλ' ἀνδριάντων. Ἀπὸ τοῦ θάθρου αὐτοῦ κατῆλθε θαρύς ὁ Φερραῖος, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Πατριάρχης ἑρειδόμενος ἐπὶ τῆς πατριαρχικῆς αὐτοῦ ῥάβδου, ἀμφότεροι οὖν ἔισαν πρὸς Κοραῆν καὶ ἐβοήθησαν τὸν γηραιὸν καταβῆναι ἐπίσης ἐκ τοῦ Βάθρου.

Και ἀνέβλεψα καὶ εἶδον· καὶ οἶδον οἱ τρεῖς συνελθόντες ὑπὸ τὸ περιστύλιον διεσκέπτοντα.

Και εἶπε Ρήγας: Οὐκ ἀνεχθῆσομει τὸν ἀλλόφυλον ἵστανται μετ' ἡμοῦ. Τούτῳ ἴσπειρα ίνα θερίσωσιν οἱ ἐμοὶ ὀμοθυεῖς καὶ οἶδον θερίζουσι τὰ βθελύγματα τῆς Ἀνατολῆς, ἀπό τὸς προηγαγέν εἰς τὰς καὶ εὐημερίαν. Εγὼ οἱ πεφυτευόμενοὶ δένδρον ἑλεύθερος ἀποστρέφομαι τοὺς ὄλοτόμους.

Και εἶπεν ὁ Πατριάρχης: Οὐ ποθῷ ἔχειν σύντροφὸν τὸν προστάτην τῶν συισματικῶν καὶ διωκτῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἄγαπητά τὰ δημιουργήματα Κυρίου ἄλλ' οὐχὶ καὶ τὰ δημιουργήματα Κυριακοῦ.

Και εἶπε Κοραῆς ὁ γηραιός: Εἰ τοποθετήσωσι περὶ ἔμοι τὸν βρεττανὸν τὸν ἑτερόγλωσσον, ἐγὼ οὐ δυνήσομαι ἡσυχίαν ἀγειν, ἄλλ' ἀρξομαι ἐκ νέου τοῦ ποιεῖν ἀτακτα!

Και συσκεψάμενοι ἐπὶ ἀνέτεινον τὰ δρματα καὶ ἐφώνησαν πρὸς τὴν γείτονα Ἀθηνᾶν τῆς Ἀκαδημίας: Φώτισον ἡμᾶς, ὡς θύγατερ Δίος Αἰγιόχοιο!

Και ἀποχριθεῖσα ἡ Ἀθηνᾶ εἶπε: Τὸ κρέτας τὸ ἔμον ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦτο παρῆλθεν, ἄλλ' οἶδον συμβουλὴν δίδωμι ὑμῖν ταῦτην. Εἰ βιβηλώσωσι τὸ τέμενος ὑμῶν παρεισάγοντες δουλειῶς τὸν ἀλλόφυλον, ἐμα τῷ πρώτῳ συλλαλητηρίῳ, πέσετε ὑμεῖς ἐπὶ τῶν κενῶν αὐτῶν κερακλῶν καὶ συντρίψατε αὐτάς.

Και αἱ γλαῦκες τῆς Ἀκαδημίας ἔκρωξαν καὶ οἱ ἀνδριάντες ἔνθηθον ἐπὶ τῶν βάθρων αὐτῶν.

††

Και οἶδον νέος ἐπῆλθε καὶ ὄμιχλη ἑσκίσσε τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν: βλέψον!

Και εἶδον καὶ οἶδον εὑρέθην ἐν τῷ ἔργαστηριῳ τοῦ γλύπτου Βιτάλη καὶ εἶδον ἀνδριάντα ἀνδρὸς γηραχλέου, καὶ ὁ ἀνδριάς ἦν τοῦ Γλάδστωνος ὁ μέλλων ἰδρυθῆναι ἐν τοῖς Προπύλαιοις τοῦ Πανεπιστημίου.

Και ἴζετεινον ὁ ἀνδριάς τὰς χειρας αὐτοῦ καὶ ἔλαβε φύλλον παρατυχὸν τῆς Πλατύγενεσίας, ἀναγνοῦς δὲ καὶ συνορφωθεὶς εἶπε:

«Περίκυπός ἔστιν ἡ φυχὴ μου· οἶδον οἱ έμοι φίλοι αἴτοι αἴτοι εἰσὶν. Εγὼ γάρ Βουλγάριαν τηγάπησα καὶ μάτην Ἔλληνες ἐπειράθησαν εἰσαγεγεῖν ἐν έμοι φιλελληνισμὸν διὰ δαμαλισμοῦ. Σορὸς εἴμι ἐγὼ καὶ ἡ Σορία ἡ ἐμή... ἡ πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας ἔστιν. Και αὕτης δὲ γράψω πρὸς Λαζελέου».

Και κατελθόντες εὐθέως τοῦ βάθρου ὁ ἀνδριάς καὶ περιβλήθεις μανδύν τοῦ ἔργαστηρού. Και ἡκούσθησαν τὰ βήματα αὐτοῦ καὶ εἶδον κατὰ τὸν πορευόμενον πρὸς τὸ ἐν τῇ δοφῇ Σόλωνος Βουλγαρικὸν καρενετόν.

††

Και ἐπεισθησαν παροδικῶς οἱ ὄφθαλμοι μνοῦ ὑπὸ ὄμιχλης καὶ ἤκουσαν ἐκ νέου φωνὴν λέγουσαν: βλέψον!

Και εἶδον καὶ οἶδον πατὶς μικρὸς ἔρημεροδοπῶλης ἕβαινε δρομαῖος κράζων: Ὁ Νεολόγος καὶ τὰ νεώτερα τηλεγράφηματα!

Και τὰ νεώτερα τηλεγράφηματα εἶχον θύτωσι: «Λορδόνερος. Λι εἰκονιζει ἀπέβησαν ὑπέρ τῶν φιλελευθέρων. Ο Γλάδστων ἐσχημάτισεν ὑπουργείον». Και τὸ δεύτερον τηλεγράφημα: «Λορδόνερος. Ο Γλάδστων προστείνει τὴν ἰδρυσιν Βουλγαρικοῦ βασιλείου ἐκτενομένου ὑπὸ τοῦ Βιβηλένου μέχρι τοῦ Ἀδσιατικοῦ. Αγγλικὸς στόλος καταπλέει εἰς Ηερακά». Και ὁ λαὸς ἀναγνοῦς ταῦτα ἐθυμώθη ὄφοδρα καὶ ἡλάζει. Και εὐθέως συνῆλθεν εἰς συλλαλητήριον καὶ πορευθεὶς τὸ πλῆθος εἰς ἔργαστηριον γλύπτου παρέλαβε τὸν ἀνδριάντα Γλάδστωνος καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐντὸς κακιούμενης καρίμου καὶ μετέβαλε τὸ μάρμαρον εἰς κόσμεστον.

Και ἀναμίξαν τὴν ἀσθεστον ὑδατιὶ ἐντὸς αὐτοῦ περιῆλθε τὴν πόλιν τὸ πλῆθος καὶ ἀπέσθεσε τὰς ἐπιγραφὰς πολλῶν καρφενέων καὶ ξενοδοχείων «ὁ Γλάδστων».

Και μεταβάλει τὸ πλῆθος εἰς Πνύκα ἔχρισεν αὐτὴν διὰ τῆς ἀσβέστου πρὸς ἀπολύμανσιν αὐτῆς ἐκ τῆς Βιβηλώσεως, τῆς προσγενομένης αὐτῇ ἔχλοτε διὰ τῶν ἀγορεύσεων τῶν θεολόγων ρητόρων καὶ τῶν πρὸς Γλάδστωνα φυρισμάτων.

Και διὰ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ μιγματος τῆς ἀσβέστου ἐφράζει τὸ στόμα τοῦ Δαμαλᾶ καθηγήσει καὶ ἄλλων ἵνα μὴ συνγροθέσωσι πλέον ὑπέρ τοῦ Γλάδστωνος.

Τ "ΑΛΟΓΑ"

Τὰ ξακουσμένα τόλογα, μποῦ μὲ τόσου κόπεο
ἐστείλαμεν τὰ πόρωματα ἀπό τὴν Οὐγγαρία,
οἱ Τοτράκοι πρῶτοι ἀπό μᾶς ταγόρασσαν μὲ τρόπο,
καὶ τόρπι πἰλα μᾶς ἀργησαν εἰς τοῦ λευτροῦ τὰ κρήτα.

Ω

Ιδού λοιπὸν ἔφερετο τοῦτο τοῦτο
καὶ οἴονται αἴτοι εἰπαπειλεῖ, θαρρῶ, ἐπιστρατεία.
Ζεῖ ἀτὴν ἔλλας τὸν πόλεμον τὸν θέλῃ καὶ διὸ θελῇ,
ἄλλα δὲ γιρούρ τόλογα πρὸς πόλεμον αἰτεῖ.

Ω

Πάρε λοιπὸν καὶ τόλογα τὰ τοῦ ταχὲ μας μοῖρα,
καὶ ἄλλη οἴονται ξαγρικὴ μᾶς ἄλλης παλινκάρα.
Οὐχι ἔρω τόλορασσα, οὐχι ἔρω τὰ πῆρα,
θά τα σακαθωδῆμες ἀφεντάτα μαζὶ μὲ τὴν Τουρκία.

Ω

Και εἰ γιρεύσει ἀπό μᾶς τοῦτο τούρκων η ἀγέλη;
Ἇτα μπλα, Ἐθνοφέλακες, μὲ δλη σας τὴν πρόρρα,
μὴτ παραβλέψετε ποσῶς καὶ αἴτο τὸ casus belli,
ἔκτος δειπνοῦσον καὶ εἰς ημᾶς τούλαχιστον ταῖσθεντα.